Quelle: https://manuscripta.at/?ID=672
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

tum sero ad regnum vocant.
Ecce enim regnum ullius
munerans accipit. nullus
qui accipit munerare po
test. Nos quia antiqui pa
tres usque ad adventum dni
qui iniuste intrerunt duc
ti ad regnum nos sic insi ille
descendere qui paradysi clau
stra ipsumque in potestate suc
mortis aperuit. eos ipse ip
sum munerasse est. quod et
recte. per patiendo regno in
troierunt. tamen dum a papi
endo regno dilata est. Quos
enim post pactum iustitiam
inferni loca gehenne tartari
la susceperunt. eos profecto la
borasse fuit in unica remu
nerasse. Quasi ergo per mer
cedem denarium accepi
unt. qui post longa mi
ri tempora ad gaudia reg
ni pervenerunt. Nos autem
qui ad undecimam venimus
post laborem non minimum
mercedem accepimus.
quia post mediatoris ad
ventum in ipse mundo adven
entes ad regnum ducimur.

mox ut de corpore eximus. et
illud sine morte paradysum.
quod antiqui patres cum mag
na pace dilationis meruerunt. Unde iste parabolam
dicit. Volo huic novissimo cui sicut tibi. Et quia
ipsi regni praepto est voluntas voluntatis. recte sibi
iungit. dum non licet in quod
volo fieri. Multa enim que
sto est ipsius conditoris benignitate
da. Considerandum quoque est in hac parte
quod in debet. si si non amor quod de
bere. Unde apte subdit. In
oculis tuis nequam est. quia ego
bonus sum. Nam cum se deo
per nedum de tempore exorbitat. cum
hac explicata sententia subse
quitur vitas clamet. Sic e
runt novissimi primi. et primi
novissimi. Ecce enim vsi ta
lem quem gutta bona agi
mus adhuc superest nudere qua
solicitate ipse geminet iugo
tum. Et quidem studendum
atque summopere est in regno
dei esse ultimum. Sed post
ipse terribile est valde quod sequi
tur. Multi enim sunt vocati pau